

[Tove Lindbo Larsen]

Jeg synes, det må være rimeligt, at vi får rede på, om der er en ekstra styring på dette område. Det fremgår nemlig ikke af lovforslaget.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Jette Pors (CD):

Da vores ordfører i disse to sager ikke er til stede, har jeg lovet at sige noget.

Jeg vil også starte med på mit partis vegne at byde den nye sundhedsminister velkommen.

Lovforslag nr. L 101 er vi enige i, idet vi finder det rimeligt, at den enkelte sikrede skal betale, såfremt man ønsker ændringer af beviset eller det er bortkommet eller af en eller anden grund ødelagt. Vi har ikke fundet det særlig smart, at man skulle betale for ændring af sygesikringsbevis ved flytning, og derfor er vi godt tilfreds med, at en sådan ordning ikke ligger i forslaget, som vi derfor kan tilslutte os.

Med hensyn til L 102 følgende: Når man i 1985 i forbindelse med en redegørelse påpegede, at der frem til 1990 kunne foretages en kraftig reduktion af de kommunale udgifter til børnetandplejen, var det vel, fordi man mente, at det var forsvarligt set ud fra den forbedrede tandsundhed, der er hos vores børn. Men den reduktion må vi konstatere ikke har fundet sted. Som det fremgår af bemærkningerne, har udgifterne været konstante siden 1986.

CD finder det forsvarligt, at man nu ønsker disse besparelser ført ud i livet, og set ud fra, at der ikke sker nogen begrænsning af den ret til vederlagsfri tandpleje, som børn og unge har efter tandplejeloven, kan vi tilslutte os dette forslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti vil også gerne tilslutte sig rækken af partier, der byder den nye sundhedsminister velkommen.

Så skal jeg for øvrigt sige, at dette også er forligsstof. At man skal betale, hvis man smider sygesikringsbeviset væk, har vi ikke store problemer med.

Når det drejer sig om tænderne, har vi i de forhandlinger, der er foregået, præciseret, at det er vigtigt for Kristeligt Folkeparti, at der ikke sker en forringelse for børnene. Man kan diskutere, hvor meget eller hvor lidt der skal gøres, men vi lægger uhyre megen vægt på det forebyggende arbejde.

I nogle kommuner har man overflødig kapacitet, som man nu bruger på andre områder. Jeg mener, at så må udgifterne over på de pågældende områder. Hvis man f.eks. bruger kapaciteten på de ældre, er det klart, at udgifterne må lægges over på ældreområdet. Det må være meningen med det.

Med hensyn til at rette tænder er det klart, at man ikke skal rette enhver lillebitte ting. Men det er også væsentligt for Kristeligt Folkeparti at fastslå, at måske berører noget ikke sundheden, men derfor kan det godt berøre det psykiske. Det kan godt være, nogle lader, som om de synes, det er vældig morsomt – det er de måske nødt til for overhovedet at overleve – men der er virkelig mange, der kan få store psykiske problemer. Derfor er det væsentligt, at det bliver grundlaget, når man skal arbejde med det og diskutere med kommunerne for at finde ud af, hvordan det skal administreres.

Vi tilsiger en positiv udvalgsbehandling.

Torben Lund (S):

Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger til fru Kirsten Lees arrogance og nedgøring af de mennesker, der måtte have eller være på vej til at få problemer på grund af dårlig tandstilling.

Men jeg vil godt, nu da sundhedsministeren skal på talerstolen inden så længe, prøve, om vi allerede nu kan få lidt afklaring af, om der ud over det provenu på 30 mio. kr., som man forventer at få på grund af dette lovforslag, ligger yderligere initiativer på tandplejeområdet.

Når man hører fru Kirsten Lee og andre ordførere, der hele tiden taler om tandregulering, får man en fornemmelse af, at der må foreligge andre initiativer end dem, der er indeholdt i dette lovforslag. Jeg tror, det kunne være meget nyttigt også for det efterfølgende udvalgsarbejde, som vi forhåbentlig skal i gang med om et øjeblik, hvis vi allerede ved førstebehandlingen kunne få en afklaring af, om der ligger yderligere initiativer på tandplejeområdet.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de bemærkninger, der er fremkommet til de to lovforslag, vi har til behandling, og specielt vil jeg takke de ordførere, som har givet tilsagn om støtte.

Begge forslagene er som bekendt led i det forlig, der er indgået om finansloven for 1990,